

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně: **FIAGRO, s.r.o.**, se sídlem Brno – Zábrdovice, Příkop 843/4, zast. JUDr. Viliamem Kováčkem, advokátem v Hradci Králové, Průmyslová 1200/4a, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 28. listopadu 2012, č.j. 9417-2/2012-060100-21, **t a k t o** :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou ze dne 4.2.2013 domáhala přezkoumání rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Královéhradecký a Pardubický kraj ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712, a zároveň rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 28.11.2012, č.j. 9417-2/2012-060100-21. Požadoval jejich zrušení a vrácení věcí k dalšímu řízení.

Na základě zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky byla s účinností od 1. ledna 2013 zrušena celní ředitelství a jejich pravomoc v projednávané věci přešla na Generální ředitelství cel. S ním krajský soud proto jedná jako se žalovaným

Krajský soud dle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s“) vyloučil k samostatnému projednání žalobu, kterou se žalobkyně domáhá, aby krajský soud zrušil rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 28.11.2012, č.j. 9417-2/2012-060100-21. Učinil tak proto, že se žalobkyně jednou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí dvou správních orgánů, tedy České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Královéhradecký a Pardubický kraj, a Celního ředitelství Hradec Králové. Vedení společného řízení o napadených rozhodnutích, kdy rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Královéhradecký a Pardubický (dále jen „Česká obchodní inspekce“) byla žalobkyni uložena pokuta a rozhodnutím celních orgánů, byla uložena pokuta vymáhána, posoudil krajský soud jako nevhodné a věc týkající se žaloby proti rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové vyloučil usnesením ze dne 18.6.2014, č.j. 31 A 6/2013-20, k samostatnému projednání. Byla zapsána pod sp. zn. 31 A 47/2014.

V podané žalobě žalobkyně namítala, že dne 17.2.2012 pod sp. zn. P 0377/2712 vydala Česká obchodní inspekce rozhodnutí v podobě příkazu, kterým žalobkyni uložila pokutu ve výši 50.000 Kč za přestupek dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. Toho se měla dopustit jako prodávající, když porušila zákaz užití klamavé obchodní praxe. Rozhodnutí doručila prostřednictvím datové schránky. Žalobkyně i odpovědný zástupce její organizační složky GOLEM Financial Group, s.r.o. – odštěpný závod Třebechovice pod Orebem, je přesvědčen, že došlo k vadě doručení. Podal proto námitku k vadě doručení, Česká obchodní inspekce na ní reagovala přípisem ze dne 27.7.2012 a neshledala důvody k zahájení přezkumného řízení. Věc předala k vymáhání nároku z příkazu Celnímu úřadu Hradec Králové. Ten žalobkyni přípisem ze dne 22.6.2012 vyrozuměl o nedoplatku a požadoval úhradu částky 51.000 Kč, tj. pokuty a nákladů řízení. Žalobkyně sdělila opět svoje výhrady k nesprávnému doručení a Celní úřad Hradec Králové vydal dne 30.10.2012, pod č.j. 30545/2012-066100-021 exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu žalobkyně.

Protože dle žalobkyně došlo k nesprávnému postupu správních orgánů, domáhala se nápravy podanou žalobou.

1. Úvodem uvedla, že dle jejího názoru měl správní orgán při výkonu rozhodnutí postupovat dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v platném znění, (dále jen „správní řád“), podle kterého pokutu ukládal, nikoliv podle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu v platném znění (dále jen „daňový řád“).
2. Dále žalobkyně vznesla námitky proti samotnému příkazu, neboť z něho není zřejmé, na základě jakého podnětu bylo správní řízení zahájeno.
3. Žalobkyně tvrdila, že jí před vydáním rozhodnutí nebyla dána možnost seznámit se s obsahem správního spisu a jednotlivým podkladům.
4. Vydané rozhodnutí dle žalobkyně nesplňuje základní formální náležitosti, které předpokládá § 67 a násl. správního řádu. Popis ve výrokové části je

nepřesný a nemůže se proto opírat o podklady, které měl správní orgán k dispozici.

5. Rozhodnutí, které vydal prvostupňový správní orgán, mělo být doručeno v souladu s ust. § 72 odst. správního řádu do vlastních rukou, to však žalovaný neučinil. Mimo to měl rozhodnutí doručit i organizační složce žalobkyně, jíž se věc bezprostředně týká.
6. Podle žalobkyně měl odvolací orgán poté, co podala odvolání do exekučního příkazu zkoumat otázku, zda jsou splněny podmínky pro zahájení přezkumného řízení dle § 94 správního řádu, a to s ohledem na námitky vznesené žalobkyní ve vztahu k postupu prvostupňového správního orgánu. Odvolací orgán se však omezil pouze na konstatování, že mu nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí předcházející nařízení výkonu rozhodnutí. To učinil i přesto, že podle platné právní úpravy pravomocné rozhodnutí v rámci případného zahájení přezkumného řízení má provádět právě odvolací orgán.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě poukázal na to, že žaloba směřuje proti postupu nalézacího úřadu – České obchodní inspekci a proti obsahu jejího rozhodnutí. Protože je exekučním titulem právě předmětný příkaz, svědčí to o tom, že žalobkyně nebrojila proti jeho obsahu v době, kdy měla. Tyto otázky nemohou být, jak je uvedeno v rozhodnutí celního ředitelství, předmětem vykonávacího řízení.

V žalobou napadeném rozhodnutí je zmíněno, že Česká obchodní inspekce neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení, neboť příkaz byl vydán v souladu s právními předpisy, je pravomocný a vykonatelný. Celní ředitelství nebylo vůči nalézacímu úřadu v postavení odvolacího orgánu, jak se domnívá žalobkyně, a nepříslušelo mu postupovat dle správního řádu vůči rozhodnutí nalézacího úřadu. Zmíněné celní ředitelství bylo v postavení odvolacího orgánu jen vůči vykonávajícímu úřadu, kterým byl Celní úřad Hradec Králové. Ten jako obecný správce daně v rámci tzv. dělené správy při výkonu rozhodnutí na peněžitě plnění řádně postupoval dle daňového řádu (§ 106 odst. 3) a stejně postupoval i odvolací orgán. Bez ohledu na případnou obsahovou nesprávnost nebo údajné vady správního řízení, nemohl odvolací orgán rozhodnout jinak. O nápravu vad měla žalobkyně usilovat jindy, jinde a jinak, nikoliv ve vykonávacím řízení.

Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a ohledně nákladů řízení požadoval, aby soud nepřiznal účastníkům jejich náhradu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. Učinil tak bez nařízení jednání dle jeho § 51 odst. 1, když souhlas žalobkyně i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Předně je třeba zdůraznit, že žalobkyně jednou žalobou napadla zákonnost dvou rozhodnutí vydaných dvěma odlišnými správními orgány. Jak bylo uvedeno v úvodu, krajský soud vyloučil usnesením ze dne 18.6.2014, č.j. 31 A 6/2013-20

k samostatnému projednání žalobu, kterou se žalobkyně domáhala, aby krajský soud zrušil rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 28. listopadu 2012, č.j. 9417-2/2012-060100-21. Vyloučená věc byla zapsána a je u krajského soud vedena pod sp. zn. 31 A 47/2014. Žaloba směřující proti rozhodnutí České obchodní inspekce ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712, je nadále vedena pod sp. zn. 31 A 6/2013. Řízení o ní bylo ukončeno usnesením ze dne 15.12.2014, č.j. 31 A 6/2013-27, kterým bylo zastaveno řízení poté, co zástupce žalobkyně JUDr. Viliam Kováčik vzal žalobu podáním ze dne 12.8.2014 zpět.

V tomto řízení proto bude krajský soud přezkoumávat pouze zákonnost rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 28.11.2012, č.j. 9417-2/2012-060100-21, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně do exekučního příkazu vydaného Celním úřadem Hradec Králové ze dne 30.10.2012, č.j. 30545/2012-066100-021, na příkázání pohledávky z účtu žalobkyně u poskytovatele platebních služeb, konkrétně u Komerční banky, a.s., se sídlem Na Příkopě 33/969, Praha 1. Podkladem pro nařízení exekuce bylo rozhodnutí ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712.

Krajský soud žalobním námitkám uvedeným shora pod body 1-6 zaujal následující stanovisko.

Ad 1) Žalobkyně namítala, že při výkonu rozhodnutí měl žalovaný postupovat dle správního řádu, podle kterého jí byla uložena pokuta, nikoliv podle daňového řádu. Tento názor žalobkyně nemá oporu v platných zákonech. Podle ust. § 12 odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění platném ke dni rozhodování celních orgánů, *„pokutu vybírá Česká obchodní inspekce a vymáhá celní úřad.“* Protože žalobkyně uloženou pokutu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712, tedy do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, nezaplatila, byl celní úřad oprávněn, po předání spisu Českou obchodní inspekcí, zahájit výkon rozhodnutí. Podle ust. § 106 odst. 3 správního řádu *„Pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní.“* Z citovaného ustanovení je pak zřejmé, že celní úřad a žalovaný postupovali správně.

Pod body Ad 2) až Ad 4) žalobkyně vznášela námitky proti rozhodnutí o uložení pokuty, tedy samotnému příkazu ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712, a proti postupu správního orgánu před jeho vydáním. Tyto námitky krajský soud v řízení o přezkumu zákonnosti postupu při vymáhání pokuty již nepřezkoumává. Tento závěr je zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů (např viz rozsudek Krajského soud v Ostravě ze dne 22.5.2014, č.j. 22 Af 114/2012-43).

Ad 5) Žalobkyně tvrdila, že rozhodnutí, které vydal prvostupňový správní orgán mělo být doručeno v souladu s ust. § 72 odst. 1 správního řádu do vlastních rukou, to však žalovaný neučinil. Mimo to měl rozhodnutí doručit i organizační složce žalobkyně, již se bezprostředně týká.

Ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu stanoví, že rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Jak má písemnosti správní orgán doručovat pak upravuje § 19 a násl. citovaného zákona, právníckým osobám pak konkrétně dle ust. § 21, které stanoví, že *„Právnícké osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§*

19 odst. 3), na adresu jejího sídla2) nebo sídla její organizační složky, jíž se řízení týká; „

Česká obchodní inspekce doručila rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 17.2.2012, č.j. P 0377/2712, žalobkyni do jejího sídla, tedy na její tehdy platnou adresu: Praha 7, Bubenská 1537/43, do datové schránky. Podle krajského soudu postupovala zcela v souladu s citovaným ust. § 21 odst. 1 a 19 odst. 1 správního řádu.

Ad 6) Žalobkyně konečně namítala, že odvolací orgán měl poté, co žalobkyně podala odvolání do exekučního příkazu, zkoumat otázku, zda jsou splněny podmínky pro zahájení přezkumného řízení dle § 94 správního řádu, a to s ohledem na námitky vznesené žalobkyní ve vztahu k postupu prvostupňového správního orgánu. Odvolací orgán se však omezil pouze na konstatování, že mu nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí předcházející nařízení výkonu rozhodnutí. To učinil i přesto, že podle platné právní úpravy pravomocné rozhodnutí v rámci případného zahájení přezkumného řízení má provádět právě odvolací orgán.

Z obsahu této žalobní námítky je zřetelné, že žalobkyně, stejně jako i v jiných žalobních námítkách, směřuje řízení o uložení pokuty a řízení vymáhací. Z toho, co krajský soud ohledně obou těchto řízení již uvedl, jednoznačně plyne, že odvolací orgán v řízení o výkonu rozhodnutí České obchodní inspekce, v daném případě Celní ředitelství Hradec Králové, není tím orgánem, který by měl zkoumat podmínky pro zahájení přezkumného řízení, týkajícího se uložení pokuty dle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Celní ředitelství nemělo povinnost přezkoumávat rozhodnutí, které bylo podkladem k zahájení vymáhání a k vydanému exekučnímu příkazu, ani navrhopvat České obchodní inspekci jeho přezkoumání. Toho se mohla a měla domáhat sama žalobkyně, jak jí umožňuje ust. § 94 a násl. správního řádu.

Krajský soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, proto žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení před krajským soudem žalobkyně úspěch neměla, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud ani nezjistil, že by mu nějaké takové náklady vznikly. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 30. dubna 2015

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu